

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

C. 5. De Ordinis Effectibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

CAPVT V.

De Ordinis Effectibus.

ORDIS Sacramentum duplicem habet effectum. Primus est, duplicem gratiam impertiri, habitalem scilicet, in quantum est Sacramentum, seu iustificantem augendo ipsam ex opere operato, & propriam, qua digne qui recipitur Ordo à suscipiente ministratur. Quia cum Dei opera sint perfectissima, nunquam alicui Deus aliquid minus confert, quin etiam illi tribuat media necessaria ad tale munus rectè exercendum. Sicut igitur in Baptismo confertur gratia ad reliqua Sacramenta digne recipienda, ita in Ordinatione gratia iustificans datur, qua sanctè ac religiose eadem Sacramenta possint administrari. Hoc Catholica fides edocet contra hereticos nostri temporis, qui dicunt Sacramenta non esse causas gratiae, sed solum instar picture commonefacere, & excitare fidem. Trident. sess. 7. can. 8. D. Thom. in suppl. 3. part. quest. 35. art. 1. Sylvi. ibi. Bonac. de Ord. q. unic. punct. 6. num. 3. Marchin. tr. 1. part. 3. c. 1. Filiuc. tr. 9. c. 3. num. 52. & 53.

Secundus effectus Ordinis est Character, qui imprimitur tam in maioribus, quam in minoribus Ordinibus, & integrè confertur, cum integra materia & forma complectur in singulis. Quia per quemlibet Ordinem aliquis constituitur supra plebem in aliquo gradu potestatis ordinatae ad Sacramentorum dispensationem. Deinde omnes Ordines semel suscepti perpetuo manent, nec unquam iterantur, ut probat totius Ecclesiae perpetuus consensus. Propterea Tridentinum damnans haereticorum dogma asserentium noui Testamenti Ministros temporariam solum potestatem habere, semelque Ordinatatos posse iterum fieri laicos: definiuit sub anathemate, in Sacramento Ordinis Characterem imprimi. sess. 7. can. 9. & sess. 23. can. 4. Valsq. tom. 3. in 3. p. d. 243. & 244. Reginald. l. 3. o. num. 3. & 16. Sayr. de sacr. l. 5. c. 1. q. unic. art. 2.

Est autem Character quaedam qualitas supernaturalis indebilis animae inherens: qua quasi quodam signaculo Ordinatus à non Ordinatis distinguitur, & ad munia & officia Ordinis suscepti exercenda destinatur. Omnia enim Sacramenta, quae reiterationem excludunt in illius signum hunc effectum habent. Cum ergo tam ordines maiores, quam minores reiterationem excludant, & illis ordinati ad diuersa munia destinantur, singulis Ordinibus suus Character imprimitur. Valent. d. 9. q. 2. punct. vni. Coeninch. d. 20. dub. 8. Bonac. dist. 8. q. uni. punct. 6. num. 3.

Proprium est Sacrorum Ordinum, ut celsioribus Ecclesiastico iure onus habeant adiungendum iure diuino. Quia Tridentinum sess. 24. can. 9. sic praescripsit: Siquis dixerit, Clericos infra scriptos posse Matrimonium contrahere, contrariumque validum esse, non obstante lege Ecclesiastica, vel voto, anathema sit. Quibus verbis cœlibatum Sacrum virorum, non in diuinum aliquod preceptum, sed in legem Ecclesiasticam Esob. & Mend. Theol. Moral. T. III.

quoad Clericos, & in solemne votum quoad professos, Patres Concilij reulerunt. Ergò manifestum est, praedictorum cœlibatum non à iure diuino, sed ab Ecclesiastico ortu habuisse. Quod ex eo confirmatur, quia talis lex diuina positua neque ex scriptura sacra, neque ex Patrum traditione colligitur. D. Thom. 2. 2. q. 88. a. 1. 1. Bellarm. lib. 1. de Cler. c. 18. & 19. Caiet. tom. 1. Opusc. tr. 27. Laym. lib. 5. tr. 9. c. 11. n. 1. Marchin. tr. 2. p. 6. c. 8. diff. 1. Hurtad. tr. de Ord. diff. 24.

Certum quidem est, nec licita, nec valida apud Graecos fuisse coniugia inita post Sacerdotium susceptum: & id semper in omnibus Catholicis Ecclesiis etiam Orientalibus obseruatum esse constat, ita ut nullo ex omnibus saeculis desumpto exemplo, haeretici nostri temporis ostendere possint, Sacerdotem id est, Episcopum, vel Presbyterum cum approbatione Ecclesiae Orientalis uxorem duxisse. Ideò probabile est, iure diuino à nouo Matrimonio contrahendo Sacerdotem prohiberi. Quia licet id in Euangelio non exprimat, tamen videtur obseruatum à tempore Apostolorum: quod indicat Christi Ordinationem, nam statuti huius principium ignoratur. Quamuis Pontifex auctoritate Christi ex graui causa possit cum vno aut altero Sacerdote dispensare, ut ducat uxorem. Bellarm. lib. 1. de Cleric. c. 18. Maior in 4. dist. 24. q. 2. Couarr. de Matrim. p. 2. cap. 6. §. 3. Azor. tom. 1. lib. 13. c. 14. q. 7. Henric. lib. 10. c. 14. num. 5. Filiuc. tr. act. 9. n. 66. Sanchi. de Matrim. lib. 7. dist. 28.

Quisdam tamen in locis permixtum fuisse Diaconis uxores ducere, si in susceptione Ordinis continentiam non promiserant, colligi videtur ex Concilio Ancirano cap. 10. De Subdiaconis vero ex Gregorio lib. 1. Epist. 22. ad conu. Petr. Diacon.

CAPVT VI.

De tempore, quo sint Ordines conferendi.

EX generali Ecclesiae consuetudine prima tonsura quouis tempore, quocunque die festiua, aut feriata potest impertiri. Ita Doctores ad cap. penult. de tempor. Ordin. Minores Ordines quicunque diebus Dominicis, ac festis solemnitibus, modo non sint tot Ordinandi, ut generalis Ordinatio videatur, quae solis praescriptis temporibus etiam quoad minores est peragenda. Ex iusta tamen causa minores conferri possunt in ieiunio Quatuor temporum ante Sabbathum: & hoc pluribus in locis consuetudine introductum est, ne quis in eodem Sabbathi die simul Ordines minores, ac Subdiaconatum accipiat: quamuis id non sit prohibitum. Quinimò in rigore iuris nec videtur veritum, quasunque die minores conferre. cap. Quando dist. 75.

Ordines sacri solis praescriptis temporibus generalium Ordinationum tradi possunt, nempe in Sabbatho Quatuor temporum anni, & in Sabbatho ante Dominicam Passionis, & in Sabbatho ante Dominicam Resurrectionis. Cap. sunt. De eo autem, de tempor. Ordin. S 3

Quam

80

Nunquam coniugia inita post Sacerdotium fuisse licita, nec valida.

81

Quisdam in locis permixtum Subdiaconis, & Diaconis uxores ducere.

82

Quisdam in locis permixtum Ordines sine conferendi.

83

Ordines sacri solis praescriptis temporibus conferri possunt.